

Nr 539.

Av herr **Dahlgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 159, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 20 § 1 och 2 mom. förordningen den 15 juni 1934 (nr 264) om erkända arbetslöshetskassor, m. m.

Enligt gällande bestämmelser äga de erkända arbetslöshetskassorna att själva bestämma daghjälpens storlek inom vissa i förordningen angivna gränser. Daghjälp får således icke överstiga en maximigräns av 7 kronor per dag, daghjälp och kristillägg sammanlagt, samt i regel inte understiga 2 kronor.

Sedan förordningen utfärdades 1934 ha levnadskostnaderna stigit med omkring 70 %, och skulle således daghjälpen, om levnadskostnadernas stegring följdes, utgöra kronor 10:20 per dag.

Den ändring av statsbidragen, som de höjda levnadskostnaderna föranlett, anges i förordningen av den 15 december 1944 om kristillägg å daghjälp, varigenom de erkända arbetslöshetskassorna erhållit 75 öre per utbetalt dagunderstöd som kristillägg.

Samtidigt maximerades den sammanlagda daghjälpen från 6 till 7 kronor per dag. Avsikten med införandet av kristillägget, som helt finansieras av statsmedel, torde ha varit att göra de erkända arbetslöshetskassornas daghjälp och arbetslöshetsnämndernas kontantunderstöd ungefär likartade.

Att relationen mellan daghjälp från kassorna och kontantunderstödet från arbetslöshetsnämnderna icke återställts genom förordningen om kristillägg framgår av den utredning arbetsmarknadsstyrelsen utfört. I Stockholm erhåller således en kassamedlem i högsta daghjälpklass kronor 8:75 (man och hustru) per dag, medan de sammanlagda understödsformerna vid kontantunderstöd från arbetslöshetsnämnden är kronor 11:02.

För medlem av erkänd arbetslöshetskassa blir det därför en tvingande nödvändighet att samtidigt som han uppbär daghjälp från kassan även vända sig till andra hjälporgan för att erhålla ytterligare hjälp.

De erkända arbetslöshetskassornas samorganisation har också, i syfte att förbättra den nuvarande arbetslöshetsförsäkringen, till socialdepartementet hemställt om vissa åtgärder.

Således föreslår samorganisationen, att nuvarande kristillägg av 75 öre per daghjälpunderstöd ersättes med ett grundstatsbidrag av 4 kronor

samt att maximigränsen för daghjälp höjes till 11 kronor. Landsorganisationen har också tillstyrkt denna hemställan av samorganisationen.

Då i den kungl. propositionen med hänvisning till det finansiella läget höjt bidrag från statens sida avstyrkes, frånges också från de erkända arbetslöshetskassorna möjligheten att bereda sina medlemmar bättre understöd vid arbetslöshet.

Med hänvisning till den motivering, som framförts av arbetsmarknadsstyrelsens utredningsman, beträffande de erkända arbetslöshetskassornas understödmöjligheter med nuvarande statsbidrag och till vad vi ovan framhållit hemställa vi,

att riksdagen beslutar antaga följande ändringar i Kungl. Maj:ts förslag till

1) förordning angående ändrad lydelse av 20 § 1 och 2 mom. förordningen den 15 juli 1934 (nr 264) om erkända arbetslöshetskassor.

1 mom. Såsom daghjälp må ej utgivas — — — utgår icke i något fall överstiga 11 kronor om dagen.

Daghjälp skall — — — lämnat medgivande.

Såsom familjeförsörjare — — — uppbära husföreståndarintetillägg.

2 mom. Barntillägg utgör — — — 25 öre om dagen.

I daghjälp och familjetillägg må — — — helt innehållas.

Familjetillägg må utgå, även om summan av daghjälp och tillägg överstiger 11 kronor om dagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1950.

2) förordning angående ändring i förordningen den 15 juni 1934 (nr 265) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.

1 §. Enligt föreslagen lydelse.

2 §. Grundstatsbidrag utgår med 4 kronor för varje dag, för vilken daghjälp utgivits — fortsättningen av paragrafen enligt föreslagen lydelse.

7 §. Enligt föreslagen lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1950.

Stockholm i april 1950.

Gunnar Dahlgren.